Lieta Nr.C30711316
C-1045-16/7

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2016.gada 25.novembrī

Valmieras rajona tiesa: tiesnesis D.Līdacis, rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "Mājokļu aģentūra" maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. A/.

Aprakstošā daļa.

[1] Prasītājs AS "Mājokļu aģentūra" (turpmāk prasītājs), saskaņā ar prasības grozījumiem cēla tiesā maza apmēra prasību piedzīt no atbildētāja /pers. A/ (turpmāk atbildētājs) par labu prasītājam pamatparādu - zemes nomas maksu 194,64 EUR apmērā par laiku no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim un tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā, kā arī noteikt prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasības priekšmets ir zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma kompensācijas parāds par laiku no 01.01.2008. līdz 31.12.2016.

[1.2] Prasības summas aprēķins: a) galvenais parāds 1097,41 EUR.

[1.3] Prasītājs ir zemes nekustamā īpašuma /adreses/, kadastra Nr. /numurs A/, kopīpašnieks, kas no iepriekšējā zemes īpašnieka /pers. B/ ir ieguvis viņa prasījuma tiesības pret dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas samaksu. Zemes īpašuma daļa tiek lietota un izmantota dzīvojamās ēkas /adrese A/ uzturēšanai un apsaimniekošanai.

[1.4] Atbildētāja laikā no 01.01.2008. līdz 31.12.2016. ir bijusi dzīvokļa īpašuma /adrese A/, īpašniece.

[1.5] Minētie fakti pierāda, ka lietā pastāv likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, t.i., zeme un uz tās esošā dzīvojamā māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Līdz ar to starp zemes īpašniekiem un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2^1daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.pants, kur abas līguma būtiskās sastāvdaļas ir noteiktas - nomas maksa ar likumu un nomājamā platība ar administratīvo aktu. Rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (sal. sk. Senāta lietas SKC-71/2009 un SKC-43/2011, K. Torgāns, Saistību tiesības, TNA, R., 2014, 347. lpp.). Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās, secīgi dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 01.01.2008. - 30.09.2009. un 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 01.11.2009., kā arī laikā no 01.01.2010.-31.12.2014. jākompensē nekustamā īpašuma nodoklis atbilstoši tam piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

[1.6] Civillikuma 1069.pants noteic, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu. Civillikuma 1071.pants noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām. Tādējādi katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu ēkas domājamām daļām. Civillikuma 1838. pants nosaka, ka samaksas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

[1.7] Atbilstoši judikatūrai, kas nostiprināta ar Augstākās tiesas 2016.gada 17.jūnija spriedumu lietā SKC-252/2016, 2016.gada 30.maija spriedumu lietā SKC-118/2016, uz likuma pamata pastāvošu piespiedu nomas tiesisko attiecību ietvaros zemesgabala kopīpašniekam ir tiesības prasīt likumā noteikto nomas maksu proporcionāli tam piederošajai zemesgabala domājamai daļai neatkarīgi no citu kopīpašnieku piekrišanas šādam prasījumam un Civillikuma 1068.pants nav šķērslis šādas prasības apmierināšanai, tādējādi zemes gabala kopīpašnieka pieaicināšana lietā nav nepieciešama.

[1.8] Strīdos starp zemes īpašniekiem un dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas piedziņu ir jau izveidojusies stabila tiesu prakse, sk. tiesu nolēmumus līdzīgās lietās, piemēram, lietās Nr.C34029616, C30422416, C30422316, C29361616, C33409516, C33393716, C30425716 C30427516.

[2] Atbildētāja iesniedza tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst (l.l.24-27).

[2.1] Atbildētājai piederošais nekustamais īpašums - dzīvoklis, atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā, kura atrodas uz prasītājam piederošā zemes gabala. Līdz 2015.gada 13.oktobrim zemes gabala īpašnieks, jeb 99/100 domājamo daļu kopīpašnieks, bija /pers. B/. Ar 2015.gada 7.septembra cesijas līgumu /pers. B/ ir nodevis savas prasījuma tiesības pret ēku /adres B/ un ēku /adrese A/, tagadējam īpašniekam prasītājam.

[2.2] Prasītājs atbildētājai norādīja, ka dzīvokļa īpašnieka un, secīgi, arī ēkas kopīpašnieka parāda par /pers. B/ kādreiz piederējušās un prasītājam šobrīd piederošās zemes nomu par laika posmu no 01.01.2008. līdz 31.12.2016. samaksa atbilstoši dzīvokļa īpašumam piederošajām kopīpašuma domājamām daļām tiks uzskatīta par veiktu, ja maksājums tiks izpildīts tam kreditoram, par kuru parādniekam ir paziņots (CL 1804. p), proti, prasītājam. Atsevišķajiem dzīvokļu īpašniekiem, kas ar /pers. B/ bija noslēguši rakstveida vienošanās par zemes nomas maksas samaksas kārtību, norēķinus par laiku līdz prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā jāveic saskaņā ar noslēgtajiem un spēkā esošajiem līgumiem. Ar prasītāja īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā brīdi šīs vienošanās zaudēja spēku un tagad maksājumi ir jāveic uz likuma pamata (CL 2174., 2175.p). Ja saistības pret iepriekšējo zemes īpašnieku ir pildītas, veicot nomas maksas samaksu, prasījums tiks samazināts par samaksāto summu.

[2.3] Atbildētāja uzskata, ka nepastāv strīds, kurš būtu jārisina ar tiesas palīdzību, jo 2015.gada oktobrī prasītājs iegādājās zemes gabalu zem mājas un par to nepaziņoja mājas dzīvokļu īpašniekiem līdz 2016.gada 26.jūlijam, neinteresējās par savu īpašumu, nepiedāvāja zemes nomas līguma projektu un vispār neuzsāka nekādas sarunas ar dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomu mājas vajadzībām. Tas, ar ko prasītājs vērsās 2016.gada 26.jūlijā

pie mājas dzīvokļu īpašniekiem, bija prasība samaksāt zemes nomu arī par iepriekšējiem gadiem, kad prasītājs nemaz nebija zemes īpašnieks. Prasītājs to aprēķināja un rakstiski pieprasīja no visiem mājas dzīvokļu īpašniekiem lielas naudas summas par zemes nomu par iepriekšējiem gadiem, nepārbaudot to, vai maksājumi ir/nav veikti.

[2.4] Atbildētājai ir pamats izdarīt secinājumu, ka strīds nepastāv šajā lietā par zemes nomas maksājumiem no brīža, kad prasītājs kļuva par zemes īpašnieku, jo prasītājs vēlas piedzīt nomas maksu par iepriekšējo laika periodu, kad pats vēl nebija zemes īpašnieks. Atbildētāja saprot, ka zemei zem mājas viņa nav īpašniece un zemes noma ir jāmaksā saskaņā ar valstī pastāvošo kārtību. Bet atbildētāja nepiekrīt maksāt zemes nomu par iepriekšējiem gadiem, jo Civillikuma noteikumi to neparedz un šāds prasītāja prasījums nav likumīgs.

[2.5] Prasītājam būtu jāsaprot, ka prasījuma cesija, ko regulē Civillikuma 1793.-1810. pants, ir kreditora nomaiņa saistību tiesiskajās attiecībās. Tas nozīmē, ka kreditors atsakās no savām prasījuma tiesībām par labu kādai citai personai. Prasījuma cesija ir speciāls līgums starp sākotnējo kreditoru, ko sauc par cedentu, un jauno kreditoru - cesionāru. No juridiskajā literatūrā noteiktās cesijas jēdziena definīcijas un jēgas izriet, ka, lai cesija būtu spēkā, ir nepieciešami šādi priekšnoteikumi: 1) lai prasījums piederētu cedentam; 2) lai cedentam būtu vara rīkoties ar prasījumu; 3) lai cedējamais prasījums būtu noteikts. Tas nozīmē, ka cesija ir spēkā tikai tad, ja pastāv prasījums, ar kuru rīkojas cedents.

[2.5.1] Prasītājs ir lūdzis piedzīt no atbildētājas zemes nomu par laika periodu no 2008.gada līdz 2016.gadam. Atbildētāja nav apstrīdējusi cesiju un nav cēlusi pretprasību par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, lai gan uzskata, ka prasītājam nav prasības tiesības pret atbildētāju par to laika periodu, kad prasītājs nebija zemes īpašnieks. Tiesību doktrīnā atzīts, ka fakta neapstrīdēšana atbrīvo pusi no fakta pierādīšanas, bet nepadara šo faktu par nodibinātu. Tiesai vispirms būtu jāpārbauda prasītāja tiesības aizskāruma esamība. Šī jautājuma noskaidrošana nav atkarīga no atbildētājas celtajiem iebildumiem pret prasību.

[2.5.2] Lietā nav pierādījumu, ka iepriekšējie zemes īpašnieki vai prasītājs būtu atbildētājai izsnieguši rēķinus par zemes nomas maksu un nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu, kurus atbildētāja nav apmaksājusi. Tādējādi nav iespējams konstatēt, vai un kad ir iestājies maksājumu nokavējums, kā arī nevar konstatēt to, vai cesionārs ar cesiju nav ieguvis lielākas tiesības, nekā tās bijušas cedentam, un vai parādnieka stāvoklis ar cesiju netiek pasliktināts.

[2.5.3] Atbildētāja ir savlaicīgi apmaksājusi zemes īpašniekam /pers. B/ savus nolīgtos zemes nomas rēķinus - maksāšanas uzdevumus, kurus katru mēnesi mums piegādāja bijušā zemes īpašnieka pārstāvis, par periodu no 2008.gada līdz 2014.gadam (ieskaitot). Gadījumā, ja starp prasītāju un mani atbildētāju tiks noslēgts Zemes nomas līgums, atbildētāja labprāt samaksās zemes nomas maksu par 2015. un 2016.gadu.

[3] Prasītājs iesniedza tiesā atsauksmi par atbildētājas paskaidrojumiem, samazinot prasības summu.

[3.1] Prasītājs papildus prasības pieteikumā norādītajam, norāda, ka atbildētāja ir atzinusi, ka par laika periodu līdz 2014.gada 31.decembrim ir veikusi maksājumus, bet par laika periodu no 2015.gada 1.janvārā līdz 2016.gada 31.decembrim nav veikusi maksājumus par zemes nomu. Prasītājs atzina, ka saistības par zemes nomu līdz 2014.gada 31.decembrim ir nokārtotas. Ņemot vērā iepriekš minēto prasītājs samazināja prasības summu un lūdza piedzīt no atbildētājas zemes nomas maksu 194,64 EUR par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim.

[4] Neviena no pusēm nav lūgusi uzklausīšanu tiesas sēdē. Tiesa neuzskata, ka attiecīgo lietu būtu nepieciešams iztiesāt tiesas sēdē. Pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā, un par to, ka iepriekš minētais datums ir uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu, paziņots likumā noteiktā kārtībā. Puses iebildumus pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav cēlušas.

Motīvu daļa.

[5] Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu, tā grozījumiem, atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un izvērtējusi visu kopumā, atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnīgi.

[6] Tiesa uzskata, ka lietā nav strīda, ka atbildētājai no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim piederēja dzīvokļa īpašums Nr.59 un 14/1000 domājamās daļas no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, adrese: /adrese A/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/, kadastra numurs: /numurs B/, (l.l.7).

[6.1] Tiesa uzskata, ka lietā nav strīda, ka prasītājam no 2015.gada 7.septembra pieder zemes gabala, kadastra apzīmējums /numurs A/, 99/100 domājamās daļas, adrese: /adreses/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/, kadastra numurs /numurs A/(l.l.6). Iepriekš minētās attiecīgā nekustamā īpašuma domājamās daļas no 2003.gada 29.augusta līdz 2015.gada 6.septembrim piederēja /pers. B/, personas kods /personas kods/.

[6.2] Tiesa uzskata, ka lietā nav strīda, ka attiecīgais zemes gabals tiek lietots un izmantots daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, adrese: /adrese A/, uzturēšanai un apsaimniekošanai (l.l.8-9)

[6.2.1] Tiesa nav pamata apšaubīt, ka starp pusēm pastāv likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, t.i., zeme un uz tās esošā dzīvojamā māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Līdz ar to zemes un ēku īpašnieku savstarpējās attiecības, kā tas noteikts likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4.panta piektajā daļā, regulējamas saskaņā ar šā likuma 12.pantu, bet attiecībās, kuras minētā tiesību norma neregulē, piemērojami Civillikuma noteikumi.

[6.2.2] Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punkta piezīmē ietvertajam regulējumam, nomas attiecības starp zemes un ēkas īpašniekiem pastāv neatkarīgi no pušu gribas, tātad tās ir vērtējamas kā piespiedu nomas attiecības. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka starp attiecīgā zemes gabala īpašnieku un atbildētāju, pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

[6.2.3] Tiesa, ņemot vērā, ka strīds pastāv par 2015.gada un 2016.gada zemes nomas maksu un puses ir atzinušas, ka starp tām par attiecīgo laika periodu nav noslēgts zemes nomas līgums, uzskata, ka starp pusēm pastāv likumiskā (piespiedu) noma, kas ir nodibināma bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (sk. Augstākās tiesas Senāta lieta Nr.SKC-71/2009 un Nr.SKC- 43/2011).

[6.3] Tiesai nav pamata apšaubīt, ka 2015.gada 7.septembrī starp /pers. B/ kā cedentu un prasītāju kā cesionāru noslēgts Cesijas līgums (l.l.18). Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdēvēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko nezina par to. Atbildētāja, gan ir norādījusi savus iebildumus par Cesijas līgumu, bet pretprasību par to nav cēlusi. Tiesa lietā nekonstatē apstākļus, kas liecinātu par to, ka attiecīgais Cesijas līgums nebūtu spēkā uz likuma pamata vai ka attiecīgais līgums būtu noslēgts neatļautā kārtā. Tādejādi tiesai nav pamata apšaubīt noslēgto Cesijas līgumu.

[7] Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētājas zemes nomas maksu 194,64 EUR apmērā par laiku no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim (turpmāk galvenais parāds).

[7.1] Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam. Savukārt atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 5.punktam dzīvokļa īpašnieka pienākums ir maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamās māja atrodas uz citai personai piederošas zemes. Tādejādi tiesa atzīst, ka par visu ar nekustamo īpašumu lietošanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu saistīto izdevumu segšanu ir atbildīgi dzīvokļa īpašnieki un zemes nomas līguma

neesamība, neatbrīvo ne mājas pārvaldnieku, ne dzīvokļa īpašnieku no pienākuma maksāt zemes nomas maksu.

[7.1.1] Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrajā daļā (spēkā esošā likuma redakcija) noteikts, ka zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības.

[7.1.2] Par cik pušu starpā pastāv piespiedu nomas tiesiskas attiecības, dzīvokļa īpašuma īpašniekam attiecīgajā laika periodā ir jāmaksā likumā noteiktā nomas maksa no zemes kadastrālās vērtības gadā atbilstoši tam piederošajām ēkas domājamām daļām par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekošanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

[7.2] Tiesa konstatē, ka atbildētāja ir piekritusi veikt zemes nomas maksu par 2015. un 2016.gadu, ja prasītājs ar viņu noslēgts zemes nomas līgumu. Tiesa, saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktu, norāda, ka atbildētājai kā attiecīgās dzīvojamās mājas domājamo daļu īpašniecei ir pienākums veikt obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību - līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšana ar zemesgabala īpašnieku, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas apsaimniekošanu. Atbildētāja šajā lietā nav cēlusi pretprasību par zemes nomas līguma noslēgšanu. Tā kā tiesa jau iepriekš atzina, ka starp pusēm pastāv likumiskā (piespiedu) noma, tad atbildētājas norādītais iebildums, ka attiecīgā zemes nomas maksa no viņas nav piedzenama līdz brīdim, kamēr netiek noslēgts zemes nomas līgums, nav pamatots. Prasītājs prasības pieteikumā ir norādījis zemes nomas maksas par 2015. un 2016.gadu aprēķinu. Atbildētāja iebildumus pret aprēķināto zemes nomas maksas apmēru un tā aprēķina kārtību nav cēlusi. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja aprēķinātā galvenā parāda apmēru. Tiesa secina, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams galvenais parāds 194,64 EUR.

[7.3] Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

[7.3.1] Tiesa atzīst prasītājam, saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% (seši procenti no simta) gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas līdz sprieduma izpildei. Saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādejādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru.

[7.4] Tiesa konstatē, ka prasītājs, ceļot prasību, bija atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

[7.4.1] Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteikts, ja prasītājs atbrīvots no tiesas izdevumu samaksāšanas, tad tie piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionālo apmierinātajai daļai. Tiesa, ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta pilnīgi, atzīst, ka no atbildētājas par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistīti izdevumi 2,02 EUR.

[7.5] Prasītājs ir pieteicis lūgumu noteikt sprieduma nekavējošu izpildi prasības atzītajā daļā. Tiesa konstatē, ka atbildētāja zemes nomas maksu par 2015.gadu un 2016.gadu ir piekritusi maksāt gadījumā, ja ar viņu tiek noslēgts zemes nomas līgums. Tādejādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja prasību ir atzinusi pilnīgi. Tādejādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 6.punktu, nav pamata noteikt nekavējošu sprieduma izpildi daļā par galvenā parāda piedziņu no atbildētājas. Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 190., 193., 195., 204.^{1}pantu, 250.^{25}pantu,

n o s p r i e d a:

1. Prasību pilnīgi apmierināt.

1. Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvieta: /adrese A/, par labu AS "Mājokļu aģentūra", reģistrācijas Nr.40003562416, juridiskā adrese: Skolas iela 38-2, Rīga, LV-1010, 194,64 EUR (viens simts deviņdesmit četri *euro*, 64 *euro centi*), kas sastāv no galvenā parāda 194,64 EUR par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim, Samaksu veikt: AS "Privatbank", konta Nr. LV16PRTT0260023696601.
2. Noteikt AS "Mājokļu aģentūra", reģistrācijas Nr.40003562416, juridiskā adrese: Mūkusalas iela 41B-8, Rīga, LV-1004, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvieta: /adrese A/, likumiskos procentus 6% (seši procenti no simta) gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā un termiņa tā labprātīgai izpildei notecēšanas līdz sprieduma izpildei. Procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru. Samaksu veikt: kredītiestāde AS "Privatbank", konta Nr. LV16PRTT0260023696601..

1. Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvieta: /adrese A/, par labu valstij tiesas izdevumus 73,16 EUR (septiņdesmit trīs *euro*, 16 *euro centi*), kas sastāv no valsts nodevas 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 2,02 EUR.
2. Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.
3. Lietas dalībnieki spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2016.gada 25.novembris, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, ja pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi materiālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas, ja pirmās instances tiesa ir pārkāpusi procesuālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas, ja pirmās instances tiesa ir nepareizi konstatējusi faktus vai nepareizi novērtējusi pierādījumus vai sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Tiesnesis D.Līdacis